

Het verhaal gaat... Noach

Maandag. 2022 jaar na Christus. Geen dominee in het café. Noach ook niet. Dus heeft Eva zelf maar gepreekt. Genesis 7. Ging over onze musical. Schrok me wild!

Een gesprek in het café over de ark van Noach was aanleiding om de 'feiten' er nog maar eens op na te slaan. De vraag in kwestie: Als de ark was vastgelopen op een bergtop, maar de aarde stond verder nog helemaal onder water, zou Noach dan alle dieren al van boord hebben laten gaan? Dan zou het wel heel druk zijn geweest aan de top, op zo'n klein stukje grond. Maar hoe lang duurde het dan nog, voordat het water zakte en de dieren weer voet aan wal konden zetten?

De bijbel is daar heel duidelijk over. En in "Het verhaal gaat...", een hervertelling van bijbelverhalen door Nico ter Linden, wordt dit als volgt verwoord:

"Honderdvijftig dagen lang voer Noach met zijn drijvende dierentuin over de wateren. Toen werd het lente. En God gedacht Noach en alle dieren die bij hem waren, Hij deed zijn adem over de aarde gaan, en de wateren bedaarden, de vloed nam af en de ark kwam tot rust op de bergen van Ararat.

(Mocht je je hebben afgevraagd waarom Joke in haar rol als schoondochter een Turkse reisgids bij zich had: Ararat zou gelegen hebben in het huidige Turkije. Slim gevonden, Joke!).

Nico's verhaal gaat verder: "Noach opende het venster van de ark en zond een raaf op verkenning uit. Het dier bleef driftig heen en weer vliegen. [...] Noach werd er niet wijzer van. Na zeven dagen zond hij een duif uit, een vogel die het liefst nestelt waar de mensen wonen. Maar nergens vond het dier van de vrede een hol voor zijn voet, de wateren bedekten nog gans de aarde. Noach stak zijn hand uit het venster en bracht de duif weer veilig binnenboord.

Na weer zeven dagen liet Noach de vogel andermaal los. Des avonds kwam de duif terug, met een olijfblad in zijn snavel. Een eerste groet uit het herwonnen paradijs. Belofte van een nieuwe tuin.

Weer wachtte Noach zeven dagen. Onze schipper naast God telde kennelijk van sabbat tot sabbat. Hij telde de dagen van God uit en naar God toe. Toen liet hij de duif ten derden male gaan. Die avond keerde de duif niet terug. De vrede keerde weer. Noach en de zijnen verlieten de ark, samen met de dieren."

(Ha! Daar is ons antwoord! Tellen maar! 3x7 dagen dus! Hoe symbolisch!)

Nel schreef al in de vorige nieuwsbrief dat getallen in de symbolische verhalen van de bijbel een grote rol spelen. Zo ook in dit verhaal.

Nico ter Linden is de uitdaging aangegaan om de schat aan bijbelse verhalen te hervertellen. Het boek (deel I van 5) lag al jaren ongelezen in mijn kast, maar door musical Kaïn ben ik toch eens gaan lezen in de hoofdstukken waar onze musical over gaat. En dat leest toch even net wat anders dan Genesis zelf. Nico legt verbanden tussen de verschillende oerverhalen, waardoor je anders naar de verhalen gaat kijken. En ik begon ineens beter te begrijpen waar de musical Kaïn naartoe lijkt te gaan.

Het verhaal gaat... Noach heeft de ark verlaten en bouwt een altaar om een brandoffer te brengen. "God rook de geur van het brandoffer en rook dat het goed was. God zei zachtjes bij zichzelf [...]:

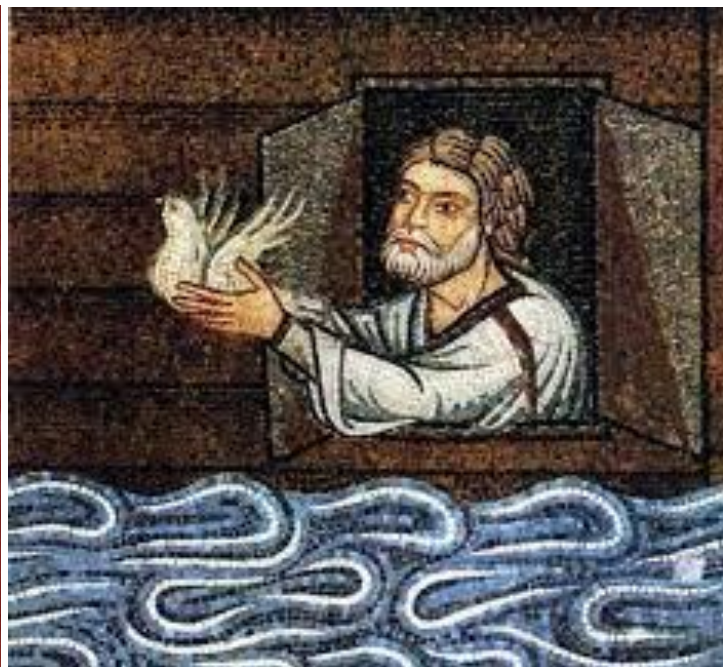
‘Hoewel het hart van de mens kwaad is van zijn jeugd af aan, zal ik ter wille van de *adaam*¹ de *adama*² nooit meer vervloeken. Zaaïen en oogsten, koude en warmte, zomer en winter, dag en nacht zullen voortaan nimmermeer ophouden. [...] Weest vruchtbaar, wordt talrijk, vervult de aarde. Als eens Adam tussen de dieren, zo stond nu Noach tussen de dieren, en hij kreeg hetzelfde te horen als Adam destijds. God maakte een nieuw begin. [...] God is intussen veranderd. ‘Ik zal het nooit meer doen’, zei God. Hoog boven Noach welfde zich een boog van zevenvoudig licht, zo wijd als de wereld.”

De tegenstellingen, goed en kwaad, de cirkelgang, het zwerven door de oerverhalen, een nieuw begin maken... als God het kan, kunnen wij het misschien ook wel... Het zit allemaal in musical Kaïn. Zouden Gerard en Gerard zich hebben laten inspireren door Nico ter Linden? Het zou mij niets verbazen...

Onze musicalschrijvers geven uiteraard sowieso hun eigen draai aan de verhalen. Want volgens Nico (en Genesis zal het met hem eens zijn, gok ik) was Noach immers geen dronkenlap. In elk geval niet vóórdat hij aan boord ging van de ark. Nico schrijft: *“En Noach plantte een wijngaard. Noach heeft voorlopig genoeg water gezien en gedronken, na alle ontberingen zal een glas druivensap hem goeddoen. Lechajim! Vrolijk tapte hij uit het vat. Op het leven! Zijn beker vloeide over. Hij wist alleen nog niet dat de druivensap zomaar in wijn kan veranderen, en zo kon het gebeuren dat ’s werelds eerste wijngaardenier ook ’s werelds eerste beschonkene werd. Hij had geen idee wat hem overkwam. [...] Wat dan te doen met the drunken sailor?”*

Het verhaal is nog niet af. Het café ging sluiten. Een abrupt einde. Schijnt ook bij musicals te kunnen gebeuren... ☺. Wie weet wordt vervolgd....

Kirstin Siteur

¹ Adaam: “uit de aarde genomen, de mens”

² Adama: de aarde